

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EUK	20. maj 2009

SAMLENOTAT

Klima- og Energiministeriets samlenotat vedrørende energidelen af rådsmøde (transport, telekommunikation og energi) den 12. juni 2009

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 4. juni 2009 - dagsordenspunkt energidelen af rådsmøde (transport, telekommunikation og energi) den 12. juni 2009 – vedlægges Klima- og Energiministeriets samlenotat vedrørende de punkter, der forventes optaget på dagsordenen.

SAMLENOTAT

Klima- og energiministeriet
20. maj 2009
Ref: la-
har/bibay/stkje/ccl/amlp/svf/nml/ahk/ncl
J nr. 2102-0023

Side 1/33

Rådsmøde (Energi) den 12. juni 2009

10. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forpligtelse for medlemsstaterne til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter.

KOM(2008)775 endelig af 20. november 2008

- Forslaget forventes sat på dagsordenen for rådsmødet for energi den 12. juni 2009 med henblik på generel indstilling.

11. Energieffektivitet

a. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger (omarbejdet) (energimærkningsdirektivet)

KOM(2008)778 af 21.11.2008

b. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning) (bygningsdirektivet)

KOM(2008)780 af 19.11.2008

- Formandskabets fremlæggelse af fremskridtsrapport

10. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forpligtelse for medlemsstaterne til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter.

KOM(2008)775 endelig af 20. november 2008

Revideret samlenotat

1. Resumé

Som led i 2. strategiske energiredegørelse (SER2) fremsatte Europa - Kommissionen den 13. november 2008 direktivforslag om forpligtelse for medlemsstaterne til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter. Forslaget har til formål at styrke EU's forsyningssikkerhed for olie. Forslaget indebærer bl.a. en tilnærmelse til det Internationale Energi Agenturs (IEA) tilsvarende regelsæt om medlemsstaters lagringspligt. Regeringen er enig med Kommissionen i, at de angivne målsætninger i direktivforslaget bedst kan opnås gennem en fælles regulering, som det har været tilfældet hidtil. Det er dog usikkert, om direktivforslaget reelt opnår de angivne mål og om det sker på en hensigtsmæssig måde. Desuden indebærer forslaget store og unødvendige omkostninger samt tilsvarende administrative byrder.

Forslaget har været drøftet politisk på energirådsmødet den 19. februar 2009. Forslaget forventes sat på dagsordenen for rådsmødet for energi den 12. juni 2009 med henblik på generel indstilling.

2. Baggrund

Kommissionen beskriver mineralolie som EU's vigtigste energiressource. Økonomien er helt afhængig af en kontinuerlig og pålidelig forsyning af olie til en rimelig pris. På baggrund af den store og stigende afhængighed af import er forsyningssikkerhed af største vigtighed. De seneste år er risikoen for afbrydelse af olieforsyningen af flere årsager blevet større. Den aktuelle tendens på verdensplan og den interne udvikling i EU (successive udvidelser, gennemførelse af det indre marked, faldende indenlandsk produktion m.v.) gør det nødvendigt at ajourføre EF-lovgivningen om oplagring, der blev indført for 40 år siden.

Kommissionen anfører, at EU skal kunne kompensere for eller i det mindste reducere enhver negativ virkning af eventuelle forsyningsforstyrrelser. Erfaringerne viser, at ibrugtagning af oliesikkerhedslagre er den letteste og hurtigste metode til at bringe store ekstra mængder olie til et underforsynet marked. Dette nedbringer både knapheden på produkter samt de skadelige følger for økonomien.

Ifølge Kommissionen lider den nuværende ordning af mangler i tilfælde af forsyningsafbrydelse i EU. Der er usikkerhed om hvorvidt den eksisterende ordning kan garantere, at de olie-lagre, der opbevares til krisesituationer, er disponible eller kan frigøres til at opfylde behovene. Det Europæiske Råd understregede i marts 2007 vigtigheden af at forbedre forsynings-sikkerheden for EU og for den enkelte medlemsstat ved at udvikle mere effektive krisehåndteringsmekanismer. Rådet fremhævede endvidere, at det var nødvendigt at revidere EU's olie-oplagringsmekanismer og henviste til, at olien skulle være tilgængelig i tilfælde af en krise. EU råder ikke over samordnede interventionsprocedurer, hvilket i praksis gør det meget vanskeligt at træffe hurtige beslutninger og effektive foranstaltninger, som er afgørende i tilfælde

af en krise. En bedre tilpasning til IEA's regler er ønskelig, da det vil gøre det muligt at forbedre bidraget fra EU's lagre til en indsats fra IEA.

Kommissionen forsøgte for nogle år siden at ændre direktivet, men dette blev ikke gennemført på grund af stor modstand imod forslaget. Denne gang har man derfor været igennem en langvarig forberedelsesproces for det aktuelle forslag, men forslaget indeholder alligevel en del detaljer, som forekommer kontroversielle.

3. Hjemmelsgrundlag

Forslaget er fremsat med hjemmel i EF-traktatens artikel 100, hvilket betyder, at den skal vedtages efter høringsproceduren.

4. Nærhedsprincippet

Ifølge Kommissionen vil en indsats på fællesskabsplan af følgende grunde være et mere effektivt redskab til at nå forslagets mål: I kraft af det indre marked kan fordelene ved at bringe lagre på markedet i tilfælde af krise ikke begrænses til et enkelt land. Det indre marked sikrer, at ethvert lager, der bringes i omsætning, frit kan købes i hele den europæiske union. Fordelene ved at bringe lagrene i omsætning vil ikke kun være til gavn for et enkelt land, men for hele EU. Derfor risikerer de krisemekanismer, som de enkelte medlemsstater indfører, at være mindre effektive og skabe et snylterproblem, hvis de er alt for forskellige og sikrer forskellige beredskabs- og pålidelighedsniveauer. På grund af oliemarkedernes internationale dimension vil alle forstyrrelser i olieforsyningen – hvad enten de forekommer i en eller flere medlemsstater eller i et tredjeland – få konsekvenser for samtlige medlemsstater. I så integrerede økonomier, som dem i det indre marked, vil den enkelte medlemsstats beredskabsniveau endvidere påvirke beredskabsniveauet i EU som helhed. Ved at indføre minimumskrav på EU-plan kan det blive lettere at forebygge problemer og overvinde kriser. I øvrigt bemærkes det, at flere medlemsstater ikke er medlemmer af IEA, som har kompetence til at træffe foranstaltninger i tilfælde af en verdensomspændende krise. Europa-Kommissionen deltager i agenturets arbejde, men hele EU's deltagelse i en IEA-foranstaltning kan kun sikres inden for rammerne af en fællesskabsmekanisme, som alle medlemsstater, der ikke er medlemmer af IEA, tilslutter sig.

Regeringen er enig med Kommissionen i, at de angivne målsætninger i direktivforslaget bedst kan opnås gennem en fælles regulering, som det har været tilfældet hidtil.

5. Formål og indhold

Kommissionens oprindelige forslag

Det oprindelige forslag er fremsat af Europa-Kommissionen den 13. november 2008, og er modtaget fra Rådet i dansk sprogversion den 20. november 2008.

Formålet med forslaget er at sikre et højt niveau for olieforsyningsikkerheden i Fællesskabet gennem pålidelige og gennemsigtige mekanismer baseret på solidaritet mellem medlemsstaterne, og at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter, samt at indføre de nødvendige procedurer til at afhjælpe en eventuel alvorlig knaphed.

Der foreslås regler, der styrker kontrollen med medlemsstaternes olielagre, således at medlemsstaterne leverer tilstrækkelige informationer om lagrenes placering og ejerforhold med henblik på at sikre, at disse lagre virkelig er tilgængelige.

I forslaget opereres der med følgende lagerdefinitioner:

1. Sikkerhedslagre af råolie eller olieprodukter, som er lagre alle medlemsstater skal opretholde på baggrund af enten forbrug eller import alt efter hvilken mængde, der er størst. Danmark skal efter denne regel opretholde lagre, der svarer til 70 dages forbrug med 10 % fradrag, hvilket giver en samlet lagerforpligtelse på 77,8 dage (før fradrag). Fradraget for reduktion findes i IEA's regelsæt og indføres som konsekvens af ønsket om tilnærmelse mellem de to regelsæt. I dag har Danmark en lagringspligt over for EU svarende til 67,5 dages forbrug, mens lagringspligten over for IEA er 0, da den er baseret på nettoolieimport.
2. Specifikke lagre af produkter, som er en mulighed, dog under ret restriktive betingelser. Det er valgfrit om disse specifikke lagre etableres, og der skal foretages en revision af ordningen efter tre år. De specifikke lagre skal ejes af medlemsstaterne eller af den centrale oplagringsenhed. De specifikke lagre kan være lagre, som ikke indgår i sikkerhedslagrene.
3. Kommercielle lagre er lagre, som hverken er sikkerhedslagre eller specifikke lagre, og som ejes af de økonomiske aktører (de lagringspligtige selskaber). Referenceåret er det år, som forbruget udregnes efter.

Nøglemålsætningerne i forslaget er opsummerende:

- En harmonisering med IEA systemet
- Øget lagertilgængelighed i tilfælde af kriser samt fysisk tilgængelighed
- Øget transparens - også vedrørende kommercielle lagre
- Simplificering

Senest foreliggende version af forslaget

Nøgleelementerne i den senest foreliggende version af forslaget er følgende:

- Et lagringspligt for medlemsstaterne på 90 dages nettoimport eller 61 dages forbrug, alt efter hvilken mængde der er størst.
- Indførelse af et 10 % fradrag i lagrene for at være på linje med IEA's regler.
- Øget lagertilgængelighed samt forbud mod at lagrene belastes med nogen form for juridisk eller finansiel byrde, som kan forhindre at lagrene kan anvendes når nødvendigt.
- Medlemsstaterne skal indføre beredskabsprocedurer.
- Månedlige rapporter vedrørende kommercielle lagre fra medlemsstaterne til EU.
- Oprettelse af centrale oplagringsenheder, som kan overtage medlemsstaternes lagerpligt vedrørende sikkerhedslagre ved delegering. Medlemsstaterne kan også delegerede forpligtelsen til de økonomiske aktører, som kan subdelegere forpligtelsen tilbage til en central oplagringsenhed i egen eller en anden medlemsstat. Disse bestemmelser er meget komplicerede, kontroversielle og omkostningskrævende.
- Oprettelse af specifikke lagre som valgfrit. Såfremt de oprettes skal de ejes af medlemsstaten eller en central oplagringsenhed. Hvis de oprettes, er oprettelsen uigenkaldelig. Det er usikkert, om den foreslåede ordning vil blive anvendt af medlemsstaterne, da ordningen ikke findes i IEA-systemet
- Mere kontrol og tilsyn med lagrene, herunder kontrol med lagrenes placering. Kommissionen har tilsynskompetence med medlemsstaternes sikkerhedslagre og specifikke lagre.
- Biobrændstoffer skal kunne medregnes i beregningen af lagringspligt og i lageropgørelserne, dog først når de er blandet sammen med mineralolieprodukter eller ligger på lager, beregnet til iblanding.

De centrale oplagringsenheder tillægges visse kompetencer. En medlemsstat kan oprette sin centrale oplagringsenhed overalt i fællesskabet. I dag svarer den centrale oplagringsenhed i Danmark til Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO). Det er usikkert om FDO kan bestå som den centrale oplagringsenhed i forhold til forslaget uden nogen form for administrative ændringer. Det vigtigste formål for de centrale oplagringsenheder er at erhverve, opretholde og sælge olielagre på den medlemsstats nationale område, som har etableret den. Forslaget har betydelige konsekvenser for FDO og dermed for oliebranchen, som finansierer FDO.

Efter forslaget kan en økonomisk aktør, som er pålagt sikkerhedslagerpligt af sin medlemsstat, ensidigt delegerer sine opgaver til pågældende medlemsstats centrale oplagringsenhed. Denne bestemmelse er meget vidtgående og potentielt omkostningskrævende.

De centrale oplagringsenheder er forpligtede til at offentliggøre fuldstændige oplysninger efter produktkategori om de lagerbeholdninger, den kan opretholde for de økonomiske aktører, samt at offentliggøre mindst 7 måneder forud de betingelser, hvormed den tilbyder disse tjenesteydelser.

6. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal høres i henhold til høringsproceduren.

Europa-Parlamentet har udtalt sig den 22. april 2009. Europa-Parlamentet understøtter vigtigheden af energiforsyningsikkerhed på baggrund af olielagring med henvisning til den stadige stigning i verdens forbrug af mineralolieprodukter samt de faldende oliereserver. Parlamentet understreger, at oliereserver er et gennemprøvet middel til kompensation for forsyningsafbrydelser på kort sigt.

Parlamentet påpeger vigtigheden af at medlemsstaterne bør kunne udnytte deres nationale ret til at definere vedtægterne for de centrale lagerenheder, og de betingelser på grundlag af hvilke, de delegerer deres oplagringsforpligtelser til andre medlemsstater eller andre oplagringsenheder. Med hensyn til den kontrol som kan udføres af Kommissionen med hjemmel i direktivforslaget, understøtter Parlamentet, at denne kontrol skal foregå i samarbejde med medlemsstaternes kontrolmyndigheder på baggrund af en begrundet mistanke om, hvorfor der er forskelle eller fejl i de opgørelser, som sendes til Kommissionen.

Parlamentet kommer også med en række specifikke ændringer til selve teksten i direktivforslaget, som overordnet har til sigte at lempe de bureaukratiske bestemmelser, som forslaget lægger op til.

7. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Området dækkes i dag af følgende retsakter:

Lov nr. 1275 af 20. december 2000 om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter.
Bekendtgørelse nr. 318 af 12. maj 2005 om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter.

Direktivforslaget vil indebære behov for ændring af den nuværende lovgivning.

8. Forslagets konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet

Statsfinansielle konsekvenser

Direktivforslaget vurderes at indebære væsentlige forøgelse i data- og kontrolarbejdet. Direktivforslaget stiller krav om yderligere oplysninger om lagring, herunder lagrenes fysiske placering, hvilket ikke oplyses i det nuværende system. Desuden skærpes kravene til kontrol betydeligt. Medtagelse af biobrændstoffer i lageropgørelser og lagerpligtberegninger udgør også en udvidelse af det eksisterende system. Opgørelse af månedlige kommercielle lagre er ligeledes udvidelse af det eksisterende system. Der tale om kommercielle lagre, som ikke er omfattet af det eksisterende system.

På det foreliggende grundlag vurderes foreløbigt, at direktivforslaget vil medføre behov for yderligere personaleforbrug i Energistyrelsen svarende til 2 årsværk samt en udvidelse af det eksisterende databasesystem. Sidstnævnte vurderes at indebære en engangsomkostning på 500.000 kr., ekskl. moms til konsulenthjælp (timesats: 600 kr.).

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget har konsekvenser for Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO), der som central lagerorganisation vil skulle dække den danske olielagringspligt i endnu højere grad end i dag. Selskaberne får ensidigt ret til at delegere deres forpligtelse til at opretholde lagre til FDO. Forpligtelsen bliver pålagt selskaberne af medlemsstaterne, altså af de pågældende myndigheder. FDO har foreløbigt anslået, at forslaget kan indebære yderligere omkostninger for FDO (og dermed for oliebranchen) på et tre-cifret millionbeløb (foreløbigt anslået af FDO). Der er ved det anslåede beløb alene set på et muligt behov for forøgelse af lagerkapaciteten. Selskabernes ret til at delegere deres lagringspligt til den centrale lagerorganisation, kan altså medføre, at FDO er tvunget til at bygge ny lagerkapacitet, efterhånden som der delegeres en større og større forpligtelse til FDO, og denne delegeringsmekanisme kan få store økonomiske konsekvenser for FDO (og dermed for oliebranchen). Det tre-cifrede millionbeløb omfatter særligt bygning af ny lagerkapacitet og driften heraf. Energistyrelsen er enig i FDO's foreløbige vurdering, som vil skulle konkretiseres i takt med, at direktivforslaget tydeliggøres gennem forhandlingerne. Det skal understreges at der er tale om et foreløbigt anslået beløb. De præcise omkostninger er ikke mulige at fastslå på nuværende tidspunkt.

Forslaget har endvidere konsekvenser for olieselskaber, der som økonomiske aktører har en lagringspligt efter dansk lovgivning.

For begge parter vil omkostningerne i sidste ende formentlig skulle dækkes af de danske forbrugere af olieprodukter.

Lagerforpligtelsen er nu nedsat til 61 dages forbrug, gennem de foreløbige forhandlinger, hvilket ikke medfører en øget lagerforpligtelse for Danmark. Reglerne om delegation vil dog stadig kunne medføre at der skal bygges ny lagerkapacitet som nævnt ovenfor.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget om månedlige indberetninger om lagerstørrelser på kommercielle lagre vil indebære en belastning af erhvervslivet, afhængigt af hvordan denne rapportering planlægges gennemført.

Forslaget vil endvidere indebære administrative byrder for Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO), som vil få en anden rolle og en række nye opgaver efter forslaget.

Miljømæssige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at få miljømæssige konsekvenser.

9. Høring

Kommissionens oprindelige forslag har været sendt i høring den 9. december 2009 med høringsfrist den 14. januar 2009.

Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) har fremsendt høringssvar på egne vegne og på vegne af de lagringspligtige selskaber. FDO vil som en central oplagringsenhed blive påvirket af forslaget i betydelig grad. Selve oliebranchen som hele vil også blive påvirket.

FDO har følgende generelle kommentarer: FDO's overordnede synspunkt er, at det er vanskeligt at se, at intentionen i forslaget opfyldes med dette direktiv, og på den baggrund mener branchen, at det bør tages helt af bordet.

På overfladen ser det ud til, at forslaget skal tilnærme sig EU lovgivningen med IEA, samt øge kontrollen med lande, som man vurderer i dag ikke har styr på deres lagre. I realiteten sker der en række yderligere ændringer, som intet har med IEA regler at gøre, og som vil stille krav om, at der i alle lande findes et Agency, som i øvrigt vil få en række nye opgaver.

De nye opgaver og krav vil i stort omfang risikere at få negativ indflydelse på de enkelte centrale oplagringsenheders økonomi, samt vil risikere at forringe det eksisterende beredskab. Det fremgår heller ikke klart, om FDO kvalificerer til at være/blive en central oplagringsenhed. En løs vurdering af den økonomiske effekt i Danmark alene ud fra en mulig øgning af lagrene p. gr. af selskabers ret til få dækket volumener i den lokale centrale oplagringsenhed, kan let give ekstra omkostninger på et 3-cifret millionbeløb til FDO. I andre lande, hvor også bygning af nye lagre kan komme på tale, vil effekten kunne løbe op i meget højere tal. Ud fra disse betragtninger er FDO modstandere af at ændre det eksisterende system, som i deres øjne på en hensigtsmæssig måde leverer den beskyttelse, som systemet sigter på.

Såfremt det ikke kan forhindres at forslaget udmøntes i EU-lovgivning, mener FDO at der bør arbejdes med at få ændret mange af de nuværende artikler i forslaget.

FDO mener f.eks. ikke, at ticketssystemet (lagerdækningsaftaler mellem to selskaber) skal afskaffes, som det reelt bliver med dette forslag.

Med det nuværende forslag vil Danmarks lagringspligt reelt stige med 15%. Da der er en klar holdning i kommissionen til at nettoeksportørers situation skulle være uændret med dette forslag, er det væsentligt at få det korrigeret. Hvis der ikke lykkes at reducere i Danmarks lagerpligt (som vil stige fra 67,5 dage til 78 dage), er der dog ingen grund til at øge lagringspligten i Danmark fra det nuværende niveau på 81 dage. Der sker jo ikke en forringelse af Danmarks beredskab blot fordi de statistiske indberetninger ændrer på volumenet i forhold til i dag. Danmark vil stadig ligge med de samme volumener som i dag.

Energistyrelsens forklaring til tallene:

Danmark har p.t. en lagringspligt over for EU på 67,5 dage, men opretholder 81 dage, så der er en overdækning på 14 dage bl.a. til brug i tilfælde af langvarig krise. Disse tal på 67,5 og 81 dage tilhører det nuværende system. Direktivforslaget ændrer tallene, fordi det indfører et 10 % fradrag, så alle lagre reduceres hermed. Derfor svarer en lagringspligt på 67,5 dage efter

det nuværende system til $67,5 - 6,75 = 60,75$ dage efter forslaget, hvilket i en senere version af forslaget er rundet op til 61 dage.

FDO's konkrete kommentarer til Kommissionens oprindelige forslag:

Definitioner af "økonomiske aktører" i forhold til forslaget mangler. Hertil er definitionen af lageråret i forhold til referenceåret uklar.

FDO foreslår at lagerpligten sættes ned til 60 dages forbrug, idet lagerpligten således ikke ændres væsentligt for Danmark. Det er uklart om lagrene skal beregnes i kubikmeter eller tons, hvilket har indflydelse på beregning af vægten på et produkt. Der bør arbejdes for at få dels en klar definition af beregningen samt at få reduceret faktoren for produkter både ved beregning af lagringspligten og ved beregning af lagerniveau. Ved at gange med 1.2 og samtidig fradrage 4 % i naftaudbytte sker der en reduktion af råoliens værdi.

Angående mekanismerne for frigivning af lagrene påpeges det, at olien/olieprodukterne på grund af flaskehalse ved udskibning, pumpning, pipelines m.v. ikke vil kunne/skulle frigives på en gang. Der bør derfor ikke være så stramme regler angående fysisk tilgængelighed og rådighed. FDO foreslår en løbende tilgængelighed over 3-6 måneder.

Angående oprettelse af centrale oplagringsenheder foreslås den nationale begrænsning ophævet, så disse kan operere frit i andre medlemsstater udenfor egne grænser og således ikke behøver at gå igennem et andet lands oplagringsenhed for at oplagre produkter i en anden medlemsstat.

Der mangler klarhed angående udtryk som "detaljeret oversigt" og "til stadighed føres ajour". Hvad indebærer disse begreber?

FDO foreslår en reduktion af 6 – måneders kravet til offentliggørelse af de betingelser de centrale oplagringsenheder tilbyder de økonomiske aktører deres ydelser under nedsat til 3 måneder.

I dag kan man på månedsbasis træffe aftaler om overdragelse af lagringspligt mellem en økonomisk aktør og FDO. Forslaget lægger op til at disse aftaler træffes for et helt år, samt næsten tre måneder på forhånd. Dette vil fjerne den fleksibilitet som findes i dag.

Uigenkaldeligheden angående de specifikke lagre bør fjernes.

Markedsandelen foreslås ændret til 70 % eller mindre i stedet for 80 % for at øge fleksibiliteten. Samtidig bør der gives mulighed for at inkludere råolie som specifikt lager, samt mulighed for at differentiere antal dage mellem de valgte produkter.

Det bør være muligt for en central oplagringsenhed at eje produkter i et andet land og lagre det hos en økonomisk aktør, hvilket er muligt i dag. Det skal klargøres, hvem der ejer lagrene, når de delegeres.

De ugentlige statistikker foreslås fjernet. Hvis de ikke matcher de månedlige statistikker medfører de kun forvirring. Sikkerhedslagrene skal fratrækkes fra de kommercielle lagre idet disse er blandet sammen, hvilket udgør en administrativ omkostning.

Endelig forslås det, at også biobrændstoffer bør kunne medregnes, såfremt de er på lager beregnet til iblanding i mineralolieprodukter, idet det af hensyn til forbrugeren er hensigtsmæssigt at iblandingen sker så tæt på forbrugeren som muligt.

Hertil argumenterer FDO for opretholdelse af ticket systemet, som forslaget ellers vil forkaste. I dag indgås lagerdækningsaftaler medlemsstaterne imellem på baggrund af overordnede bilaterale aftaler, som danner grundlag for aftaler mellem de lagringspligtige selskaber i de forskellige medlemsstater (de såkaldte tickets).

FDO udtrykker tillige, at der mangler en definition af i hvilke forhold produkterne skal ligge på sikkerhedslagrene, som der er i dag. Det giver en stor fleksibilitet for selskaber samt FDO, at dette ikke er defineret, men er nok ikke hensigtsmæssigt under en forsyningskrise.

Dansk Energi gør opmærksom på at indrapporteringerne i forslaget kan medføre administrative ændringer.

Danske Havne mener at forslaget er bureaukratisk især i forhold til de statistiske opgørelser. Danske Havne henviser til såvel EU som regeringens politik om reducere af de administrative byrder for erhvervslivet.

Dansk Erhverv er positive overfor Kommissionens fokus på EU's energiforsyningsikkerhed særligt set i lyset af den tiltagende globale positionering i forhold til at sikre sig adgang til stadig knappere ressourcer på området. Dansk Erhverv mener at forslaget ser fornuftigt ud set i sammenhæng med øvrige tiltag for at udbygge den europæiske forsyningsikkerhed.

Notatet blev drøftet på et møde i Klima- og energipolitisk Specialudvalg den 27. januar 2009. Nedenfor et kort gengivet de overordnede kommentarer, som blev fremsat.

Energi- og Olieforum kan generelt støtte Regeringens linje, herunder intentionen med forslaget, og henviser øvrigt til FDO's høringssvar.

Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) påpegede, at vi i dag har et system, der har bevist sit værd i praksis. Ifølge FDO vil forslaget i sin nuværende form gøre mere skade end gavn og er desuden dyrt at implementere.

Notatet har senest været drøftet på møde i Klima- og energipolitisk Specialudvalg den 14. maj 2009. Følgende bemærkninger fremkom.

Energi- og olieforum bemærkede, at man var i løbende dialog med ENS. Den danske holdning lød fornuftig, men man ville gerne læse samlenotatet nærmere og evt. følge op med bemærkninger.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Den danske regerings generelle holdning er at støtte, at forsyningsikkerhed er en af søjlerne i den 2. Strategiske Energiredegørelse (SER2). Fra dansk side kan man således støtte det overordnede formål med direktivforslaget om at styrke forsyningsikkerheden for olie, herunder at tilnærme EU's regelsæt til de tilsvarende IEA-regelsæt, at øge transparensen på oliemarkedet og at styrke kontrollen med lagrene.

Samtidig er det vurderingen, at forslaget i en række henseender ikke når dette mål, at forslaget indebærer store, unødvendige omkostninger og administrative byrder for FDO og oliebranchen og for myndighederne, samt at forslaget indebærer en del unødigt bureaukrati. Umiddelbart synes der derfor at være en risiko for, at forslaget indebærer en forringelse af forsynings-sikkerheden ved et højere omkostningsniveau, bl.a. fordi der i højere grad end hidtil åbnes mulighed for at lagre olie i form af råolie, som ikke er umiddelbart anvendelig på forbrugssiden og fordi mulighederne for at olieselskaber kan delegerede deres lagringspligt til den centrale lagerorganisation kan indebære store omkostninger for denne. Disse forhold vil skulle vurderes nærmere i takt med, at direktivforslaget tydeliggøres gennem forhandlingerne.

Direktivforslaget er grundlæggende anderledes end det eksisterende direktiv. Det er samtidig uklart i en del henseender og det er vanskeligt at gennemskue konsekvenserne af forslaget.

Som eksempler på de væsentligste problemstillinger kan nævnes følgende, som i særlig grad bør indgå i det videre arbejde med direktivforslaget:

- Den angivne tilnærmelse af EU's regelsæt til det tilsvarende IEA-regelsæt foretages med samtidig indførelse af en række nye EU-særregler, som reducerer og i nogle henseender fjerner denne tilnærmelse. Derved fremkommer nye og vanskeligt gennemskuelige problemstillinger om samspillet mellem de to regelsæt, f.eks. bestemmelserne om specifikke lagre, bestemmelserne om delegering og bestemmelserne om etablering af centrale lagerorganisationer, idet disse bestemmelser ikke findes i IEA-regelsættet
- Forslaget bør generelt tydeliggøres. Der mangler klare definitioner. Der er usikkerhed knyttet til en række bestemmelser. Den danske udgave bør forbedres sprogligt.
- De centrale lagerorganisationers rolle og opgaver ændres væsentligt i forhold til den nuværende situation uden at dette forekommer velbegrundet.
- Den foreslåede ensidede delegationsret kan indebære væsentlige omkostninger for lagerorganisationerne og dermed for samfundene. Ifølge forslaget skal de enkelte selskaber således have en ensidet ret til at delegerede deres lagerforpligtelser (og til senere at ophøre med delegationen) til den centrale lagerorganisation. Det kan medføre, at den centrale lagerorganisation tvinges til at opføre ny lagerkapacitet (hvis udgifter ikke kan afskrives over delegationsperioden) og til at indkøbe oliemængder (hvis pris kan ændres væsentligt over delegationsperioden). Problemet er den ensidede delegationsret, hvor den centrale lagerorganisation ikke kan afvise delegation i konkrete, uhensigtsmæssige tilfælde. Den nuværende delegationsret, baseret på frivillig aftale mellem parterne, er hensigtsmæssig og bør om muligt videreføres.

Derudover er der en række mere tekniske forhold, som der bør arbejdes videre med for at undgå uhensigtsmæssige konsekvenser:

- Indførelsen af såkaldte specifikke lagre, som ikke findes i IEA-regelsættet.
- Bestemmelserne om lagrenes tilgængelighed.
- Sikring af at der som hidtil kan foretages integration af forskellige former for olielagre.
- Sikring af at forslaget ikke nødvendiggør etablering af unødvendig ny lagerkapacitet.
- Bestemmelserne om internationale og nationale lagerdækningsaftaler.
- Bestemmelserne om tilsyn og kontrol.
- Indførelse af månedlige rapportering om lagermængder for kommercielle lagre.

- Bestemmelserne om biobrændstoffer, som er baseret på forslaget om at beregne lagringspligt på basis af nettoimport af olie. For Danmark (og andre olieproducerende lande) beregnes lagringspligten dog på basis af olieforbruget og det giver det problem, at biobrændstoffer indgår i forbruget og dermed i lagringspligtberegningen, men at lagrene af biobrændstoffer, som typisk ikke er iblandet, ikke kan medgå til lagringspligtens dækning.

Fra dansk side anerkendes det dog, at forhandlingerne har bevæget sig i en positiv retning særligt i forhold til bestemmelserne vedr. lagringspligten, som nu er nedsat til 61 dage for Danmarks vedkommende, samt i forhold til forslagens administrative og bureaukratiske bestemmelser vedr. frister etc. Det er dog vurderingen, at der fra dansk side fortsat er grund til at være meget kritisk i forhold de substantielle elementer i forslaget, som er nævnt ovenfor.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Flere andre medlemsstater har udtryk samme bekymring som Danmark i forhold til de forventede økonomiske og administrative ændringer direktivforslaget vil medføre.

12. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for Rådsmødet (energi) den 19. februar 2009.

11. Energieffektivitet

2a. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger (omarbejdet) (energimærkningsdirektivet)

KOM(2008)778 af 21.11.2008

Revideret notat

1. Resumé

Kommissionen har den 21. november 2008 fremsat forslag til omarbejdning af energimærkningsdirektivet. Forslaget indebærer en udvidelse af direktivets anvendelsesområde til at omfatte energirelaterede produkter og indeholder desuden skærpede bestemmelser vedr. kontrol og håndhævelse. Herudover indeholder forslaget krav til offentlige indkøb om overholdelse af minimumspræstationskrav, som vil blive fastsat i de gennemførelsesforanstaltninger, som medtages i medfør af direktivet.

Forslaget forventes sat på dagsordenen med henblik formandskabets fremlæggelse af fremskridtsrapport på Rådsmøde (energi) den 12. juni 2009.

2. Baggrund

Kommissionen har den 21. november 2008 fremlagt et forslag til et omarbejdet rammedirektiv, som tager udgangspunkt i det eksisterende rammedirektiv for energimærkning af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug. Omarbejdningen medfører primært, at direktivets anvendelsesområde udvides til at omfatte alle energirelaterede produkter og dermed bringes i overensstemmelse med forslaget til den ændring af Eco-designdirektivet, som forventes endeligt vedtaget i maj/juni 2009 efter enighed i Rådet og Europa-Parlamentet.

Det omarbejdede rammedirektiv for energimærkning indgår i øvrigt som et element i Kommissionens forslag til en handlingsplan for bæredygtig produktion, bæredygtigt forbrug og bæredygtig industripolitik, som blev fremsat den 16. juli 2008 (KOM(2008)397). Formålet med handlingsplanen er i EU og på internationalt plan i øvrigt at fremme bæredygtigt forbrug og produktion samt støtte bæredygtige produktionspolitikker.

Dette notat omhandler alene omarbejdningen af energimærkningsdirektivet.

3. Hjemmelsgrundlag

Rammedirektivet, der foreslås ændret, har hjemmel i artikel 95 (indre marked) og vedtages efter proceduren i EF-traktatens artikel 251 om kvalificeret flertal og fælles beslutningstagen.

4. Nærhedsprincippet

Hvis det overlades til de enkelte medlemslande at fastsætte obligatoriske nationale mærkningsordninger for produkter, vil der ifølge Kommissionen være risiko for forskelligartede nationale bestemmelser og procedurer, som ikke stemmer overens på tværs af landegrænserne inden for EU. Dette vil skabe barrierer for varenes frie bevægelse indenfor Fællesskabet og skabe unødige omkostninger for erhvervslivet.

Handling på fællesskabsniveau er derfor den bedste måde at opnå forslagetets mål, hvis det skal sikres, at kravene til de markedsførte produkter er de samme i alle medlemslande. Derved vil den frie bevægelighed af varer inden for Fællesskabet også blive sikret. I overensstemmelse med nærhedsprincippet bør tiltag for energirelaterede produkter derfor gennemføres på fællesskabsniveau.

5. Formål og indhold

Formålet med omarbejdningen er at udvide den gruppe af produkter, som omfattes af fælles-europæiske bestemmelser i henhold til rammedirektivet. Herved tilbydes slutbrugeren et bredere sortiment af produkter, hvor der via obligatorisk mærkning gives information om produkternes energiforbrug mv. Dette gør det muligt at anvende energieffektiviteten som en beslutningsparameter ved indkøb. Herved kan forbrugerne, der efterspørger energieffektive produkter, sikres et mere oplyst valg.

Ændringen indebærer, at dækningsområdet ændres fra alene at være husholdningsapparater til at være energirelaterede produkter. Energirelaterede produkter omfatter husholdningsapparater, andre energiforbrugende produkter og produkter, som ikke forbruger energi, men som, når de anvendes, har betydning for energiforbruget. Som eksempel på ikke-energiforbrugende produkter, der kan omfattes af gennemførelsesforanstaltninger i henhold til det ændrede direktiv, nævner Kommissionen vinduer. Anvendelsesområdet kommer hermed til at omfatte både husholdnings-, handels- og industrisektoren.

Ligesom det er tilfældet i Eco-designdirektivet, er transportmidler undtaget i ændringsforslaget, fordi deres energieffektivitet og miljøbelastning reguleres gennem andre EU-initiativer.

Forslaget fastsætter medlemslandenes ansvarsområder, og der indsættes nye bestemmelser om kontrol med efterlevelse af direktivet. Håndhævelse af direktivet forstærkes, og der indsættes bestemmelser om samarbejde og udveksling af oplysninger mellem medlemslandene. Desuden forpligtes medlemslandene til hvert 2. år at rapportere deres indsats for håndhævelse til Kommissionen. Dette svarer til de bestemmelser, som er indeholdt i Eco-designdirektivet.

Forslaget indeholder desuden en bestemmelse om, at offentlige indkøbere ikke må indkøbe produkter, som ikke opfylder de minimumspræstationskrav, der fastsættes i gennemførelsesforanstaltningen for den pågældende produktgruppe, ligesom medlemslandene ikke må indføre (økonomiske) incitamenter til indkøb af produkter, som ikke opfylder kravene.

For at gøre lovgivningen mere smidig ændres det gældende direktiv således, at gennemførelsesforanstaltningerne ikke behøver at være direktiver, men også kan være forordninger eller kommissionsbeslutninger.

6. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-parlamentet har den 5. maj 2009 førstebehandlet forslaget på sin plenarforsamling. Parlamentets ændringsforslag til Kommissionens direktivforslag blev vedtaget med et stort flertal. Europa-parlamentet havde følgende væsentlige ændringsforslag:

- For at sikre bevarelsen af den eksisterende A-G skala er en række ændringer og tilføjelser til Kommissionens forslag foretaget.

- I de indledende betragtninger til direktivet er det tilføjet, at den nuværende energietikets layout bør bibeholdes for at sikre en letforståelig og genkendelig information for forbrugerne.
- En revisionsklausul er indført som fastsætter at Kommissionen er ansvarlig for en regelmæssig og tilbagevendende revision af den energiklassificering, der er oplyst på etiketten.
- Senest seks måneder efter direktivets ikrafttræden skal direktivets bestemmelser om energietikettens udformning, klasser eller andet indehold også gælde for de gennemførelsesforanstaltninger, der allerede er vedtaget og er gældende.
- I de enkelte gennemførelsesforanstaltninger skal være angivet, at etiketten skal være synlig og læselig, og at de vigtigste elementer i den nuværende etiket (den lukkede A-G skala) som grundlag skal bibeholdes. Etiketten skal også angive en gyldighedsperiode på mindst tre år og højst fem år, hvor der skal tages stilling til, hvor hurtigt produktets teknologi udvikler sig. Etiketten skal endvidere oplyse datoen for den næstkommende revision.
- Kommissionen skal inden 2010 foretage en undersøgelse af, hvorvidt etiketten også bør oplyse om hvorledes produktet påvirker betydelige energi- og andre væsentlige ressourcer gennem dets livscyklus.

- En række øvrige tilføjelser er lavet til de indledende betragtninger til direktivet. Det præciseres, at det nuværende direktiv udvides til at omfatte andre produkter, herunder *byggevarer*, der i anvendelsesfasen direkte eller indirekte påvirker energiforbruget i *betydelig grad*. Byggevarer, som eksempelvis vinduer, bør ifølge parlamentet inddrages under direktivets anvendelsesområde, da bygninger tegner sig for 40 pct. af det samlede energiforbrug i EU. Det vigtigt at målet at om 20 procents energibesparelser inden 2020 gøres retsligt bindende og at det fremlægges forslag til gennemførelsesforanstaltninger herom for at sikre, at målet nås.
- Direktivets anvendelsesområde præciseres ved eksplicit at nævne byggevarer i artikel 1's tekst.
- En række nye definitioner er tilføjet ("byggevarer", "direkte påvirkning", "indirekte påvirkning" og "slutforbruger"), og der er foretaget yderligere præciseringer og tilføjelser til flere af de definitioner, som Kommissionen har foreslået.
- Enhver type af reklame skal indeholde oplysninger om produktets energimærkning.
- Det er præciseret, at incitamenter eksempelvis kan omfatte skattefradrag både for slutbrugere der benytter yderst energieffektive produkter og for virksomheder der producerer og afsætter sådanne produkter. Det er nævnt, at Medlemsstaternes incitamenter skal være hensigtsmæssige og effektive.
- I forhold til sanktioner er det tilføjet, at medlemsstaterne træffer nødvendige foranstaltninger til en bedre retslig beskyttelse mod uberettiget brug af mærkning.

7. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Forslaget medfører, at lov nr. 450 af 31. maj 2000 om fremme af besparelser i energiforbruget skal ændres, således at den ikke kun omfatter husholdningsapparater, men udvides til at omfatte energirelaterede produkter.

8. Forslagets konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet og beskyttelsesniveauet

Statsfinansielle konsekvenser

Det nuværende energimærkningsdirektiv omfatter 7 produktgrupper. Principielt er der ingen øvre grænse for hvor mange produktgrupper, der kan defineres som energirelaterede, men på det foreliggende grundlag forventes antallet i praksis at blive mellem 20 og 30. Heraf vil det kun være relevant at udarbejde energimærkekrav for en del af produktgrupperne. Det anslås, at denne andel vil være mellem to tredjedele og tre fjerdedele af det samlede antal. Gennemførelsesforanstaltningerne vil for hvert enkelt produktgruppe medføre øget aktiviteter for myndighederne ved fastsættelse af mærkningskrav samt markedsovervågning og -kontrol af overholdelse af de fastsatte krav. Der vil desuden være behov for information om mærkningsordningen både overfor producenter, detailhandel og forbrugere.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget sætter alene rammerne for, hvordan der efterfølgende kan udstedes gennemførelsesforanstaltninger i form af krav om mærkning og oplysning om produkters energi- og ressourceforbrug for energirelaterede produkter, som har betydning for energiforbruget, når de anvendes.

Faktiske samfundsøkonomiske konsekvenser kan først vurderes i forbindelse med konkrete gennemførelsesforanstaltninger.

Erhvervsmæssige og administrative konsekvenser for virksomhederne

Producenter af energirelaterede produkter, der vil blive omfattet af gennemførelsesforanstaltninger i henhold til forslaget, skal sikre, at deres produkter overholder forslagets bestemmelser, samt dokumentere dette. Det vil betyde administrative byrder for disse producenter. Byrdernes omfang vil imidlertid afhænge af udformningen af gennemførelsesforanstaltningerne.

Konsekvenser for miljø og beskyttelsesniveau

Kommissionens konsekvensanalyse viser, at forslaget, forudsat der efterfølgende vedtages gennemførelsesforanstaltninger, vil medføre reduktioner i energiforbruget for de produkter, der vedtages gennemførelsesforanstaltninger for. Kommissionen vurderer, at besparelserne, som kan opnås med det udvidede anvendelsesområde kan beløbe sig til en reduktion i CO₂-emissionen på 78 mio. ton i 2020 for hele EU. Det vil have en positiv indvirkning på miljøet og beskyttelsesniveauet både i Danmark og i EU som helhed. Der foreligger ikke danske opgørelser af, hvor store energibesparelser energimærkning som selvstændigt virkemiddel har givet anledning til indenfor det eksisterende anvendelsesområde. Det er derfor også vanskeligt at vurdere omfanget af de besparelser, der kan opnås i Danmark ved en udvidelse af energimærkningsdirektivet, idet dette vil afhænge af omfanget og karakteren af de gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i medfør af det omarbejdede energimærkningsdirektiv.

Konsekvenser for beskæftigelsen, arbejdsmarkedet, ligestilling, sundhed og forbrugerbeskyttelse

Forslaget forventes at være til gavn for forbrugerne, ligesom det vurderes at være til gavn for danske virksomheders konkurrenceevne og derigennem vil have positive konsekvenser for beskæftigelsen.

9. Høring

Forslaget blev sendt i ekstern høring den 10. december 2008 med svarfrist den 8. januar 2009.

Der er modtaget hørings svar fra 3F og Advokatrådet, som støtter forslaget og ikke har kommentarer i øvrigt. Desuden er der indkommet hørings svar fra Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Industri og Forbrugerrådet.

Anvendelsesområde

Dansk Industri fremfører, at alle relevante parter, herunder industrien, bør høres, når det skal fastsættes hvilken type af produkter, der skal mærkes.

Definitioner

Dansk Energi og Dansk Erhverv ønsker at anvendelsesområdet gøres klarere, således at det er lettere at vurdere, om et produkt falder ind under definitionen 'energirelaterede produkter', og om det har tilstrækkeligt forbedringspotentiale til at være omfattet af direktivet. Dansk Erhverv foreslår, at der i direktivet skal være udtømmende produktlister som der lægges op til ved revisionen af RoHS og WEEE direktiverne.

Forbrugerrådet ønsker, at man i direktivet anvender ordet 'forbruger' i stedet for 'slutbruger', da det er forbrugerne, der er de endelige modtagere.

Energimærket og forbrugerinformation

Dansk Industri fremfører, at det bør sikres, at energimærket forbliver enkelt, så forbrugerne ikke mister forståelsen for mærket. Forbrugerrådet argumenterer for, at man skal fastholde A-G skalaen for energimærket, idet denne er velkendt af forbrugeren, og budskabet 'køb A' er klart og nemt at formidle. Samtidig fremfører de, at der skal stilles krav om at de oplysninger der skal være på produkterne i butikken også skal være tilgængelige ved fjernsalg, på internet og i reklamer. Endelig foreslår Forbrugerrådet, at det præciseres, hvor ofte medlemslandene skal afholde oplysningskampagner. Dansk Erhverv henstiller, at det præciseres, at leverandørerne gratis skal stille både etiketter og datablade til rådighed for forhandlerne. Dansk Energi foreslår, at der af etiketten skal fremgå omkostninger til drift af det pågældende apparat.

Offentlige indkøb

Dansk Energi og Dansk Industri støtter, at direktivet indeholder bestemmelser om offentlige indkøb og incitament. Dansk Industri fremhæver, at det offentlige har en klar rolle i at gå foran i implementering af energieffektiviserende foranstaltninger, mens Dansk Energi mener det skal præciseres, at det offentlige er forpligtet til at købe produkter i den bedste kategori.

Administration, overvågning og kontrol

Dansk Industri fremhæver, at energimærkningen skal være så administrativ let at gennemføre som muligt for de involverede parter. Forbrugerrådet foreslår, at det af direktivet skal fremgå eksplicit, at medlemslandene skal gennemføre deciderede produkttests.

CO₂ reduktion

Dansk Energi pointerer, at energibesparelser på længere sigt vil medføre CO₂ besparelser, men at energibesparelserne umiddelbart ikke vil have konsekvenser for CO₂, da elforbruget til de omfattede produktgrupper er omfattet af kvoteordningen. Man skal derfor overfor forbrugerne være varsom med at signalere, at de energibesparende produkter vil medføre CO₂ reduktioner.

Notatet har senest været drøftet i Klima- og energipolitisk Specialudvalg den 14. maj. Følgende bemærkninger fremkom.

Landbrugsraadet spurgte til en præcisering af hvilke produkter, der ville blive omfattet af direktivet.

Det Økologiske Råd (DØR) bemærkede, at man støttede det udvidede anvendelsesområde af direktivet, men mente, at den danske holdning var vagt formuleret set i lyset af Europa-Parlamentets ændringsforslag om, at målet om 20 pct. energibesparelser inden 2020 blev gjort retligt bindende. DØR savnede også en præcisering af den danske holdning til A-G skalaen.

Greenpeace tilsluttede sig DØRs synspunkt og understregede vigtigheden af at målet om 20 pct. energibesparelser inden 2020 blev gjort retligt bindende.

Dansk Skovforening spurgte til definitionen af ”byggevarer” i afsnittet om Europa-Parlamentets holdning, herunder hvilke produkter der i sidste ende kunne blive sammenlignet (f.eks. træ og cement).

Vindmølleindustrien spurgte, hvorvidt elementer til vindmøller, som i dag var omfattet af Eco-designdirektivet, fremover skulle energimærkes. Derudover spurgte Vindmølleindustrien, hvorvidt man i givet fald kunne foreslå produkter, som man mente burde omfattes af kravene om energimærkning.

Dansk Industri (DI) spurgte, hvorvidt virksomhederne ville blive inddraget i forbindelse med fremsættelsen af forslag fra Kommissionen.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens forslag velkommen. Regeringen er enig med Kommissionen i, at energimærkning er et vigtigt middel til at oplyse slutbrugere om produkters energiforbrug/effektivitet, således at dette kan indgå som en parameter i et kvalificeret valg ved køb af nye produkter.

Regeringen finder, at Kommissionen har valgt en hensigtsmæssig udvidelse af direktivets gyldighedsområde, som er i overensstemmelse med gyldighedsområdet for Eco-designdirektivet. Regeringen lægger vægt på paralleliteten mellem disse to direktiver, således at der for energirelaterede produkter bliver fastsat både minimumseffektivitetsnormer og for de produkter, hvor det er hensigtsmæssigt tillige krav om energimærkning.

Det er endvidere Regeringens holdning, at de gennemførelsesforanstaltninger, som skal udfylde rammedirektivet, primært bør vedtages som forordninger eller beslutninger og ikke direktiver for at sikre samtidig ikrafttrædelse i EU's medlemslande og medvirke til en dynamisk og smidig udvikling af energimærkningssystemet.

Yderligere er Regeringen opmærksom på, at det er væsentligt at give slutbrugerne mulighed for at foretage et kvalificeret valg ved køb af energirelaterede produkter. Det er derfor vigtigt, at der stilles krav om, at alle relevante oplysninger skal være tilgængelige forud for køb.

Videre hilser Regeringen initiativet om at fastsætte rammer for offentlige indkøb og incitamenter, der sikrer omkostningseffektive energibesparelser, velkomment. Regeringen er endelig i udgangspunktet positivt indstillet overfor forslag til omarbejdning af rammedirektivet for energimærkning og standardiserede vareoplysninger, således at energirelaterede produkter bliver omfattet.

11. Generelle forventninger til andre landes holdning

Der har været en første gennemgang af forslaget i Rådets arbejdsgruppe for energi, hvor Kommissionen præsenterede forslaget og medlemslandene kom med de første indledende bemærkninger. Drøftelsen viste, at der overordnet er støtte til forslaget.

12. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Grundnotat blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 30. januar 2009.

b. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning) (bygningsdirektivet)

KOM(2008)780 af 19.11.2008

Revideret notat

1. Resumé

Kommissionen har den 19. november 2008 fremsat forslag til omarbejdning af bygningsdirektivet. Forslaget forelå i dansk sprogversion den 15. januar 2009.

Forslaget indebærer en tydeliggørelse og forenkling af visse bestemmelser, en udvidelse af direktivets anvendelsesområde, en styrkelse af nogle af dets bestemmelser, så de får større virkning, og en mulighed for den offentlige sektor for at gå i spidsen for energibesparelser.

Forslaget forventes sat på dagsordenen med henblik på formandskabets fremlæggelse af fremskridtsrapport på Rådsmøde (energi) den 12. juni 2009.

2. Baggrund

Kommissionen har den 19. november 2008 fremlagt et forslag til et omarbejdet direktiv, der tager udgangspunkt i det eksisterende bygningsdirektiv.

Baggrunden for forslaget er, at der – uanset den indsats, der allerede er gjort – ifølge Kommissionen fortsat findes store og omkostningseffektive, men uudnyttede sparemuligheder i bygningssektoren. Dette betyder, at en række potentielle sociale, økonomiske og miljømæssige fordele i de enkelte medlemsstater og på EU-plan går til spilde. Det skyldes ikke kun, at sektoren er kompleks, og at markedet svigter, men også begrænsninger i formuleringen af nogle af bestemmelserne i det nuværende bygningsdirektiv og disses anvendelsesområde. Herudover har nogle af medlemsstaterne et ringe ambitionsniveau for gennemførelsen af disse bestemmelser.

Den konsekvensanalyse, som Kommissionen har foretaget blandt medlemsstaterne, viser ifølge Kommissionen således tydeligt, at bygningsdirektivet må ændres på visse punkter, hvis EU's politiske mål skal opfyldes. Det er på baggrund af konsekvensanalysen nødvendigt at tvetydige formuleringer afklares. Ligeledes bør hovedsøjlerne i det nuværende direktiv (krav til den energimæssige ydeevne i nye bygninger og i eksisterende bygninger, der renoveres; energiattester/energimærkninger; og eftersyn af kedel/varme- og køleanlæg) forstærkes.

Forslaget skal ligeledes ses i lyset af den omfattende klima- og energipakke, som der blev opnået enighed om på Det Europæiske Råd i december 2008. Pakken blev vedtaget på baggrund af det stadig stigende videnskabelige belæg for klimaændringer, høje energipriser og voksende afhængighed af importeret energi, med hvad det kan få af geopolitiske følger. En nedsættelse af energiforbruget kan bidrage væsentligt til, at disse mål nås.

Udover bygningsdirektivet findes der en række andre direktiver, som handler om energiforhold i forbindelse med bygninger, f.eks. direktivet om miljøvenligt design af energiforbrugende produkter (2005/32/EF), direktivet om fremme af kraftvarme (2004/8/EF), direktivet

om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester (2006/32/EF) samt i det december 2008 vedtagne direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder, som er en del af klima- og energipakken. Derudover kan der findes relevante bestemmelser om bygninger i byggevederledirektivet (89/106/EØF), og i handlingsplanen for bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og en bæredygtig industripolitik.

Selvom disse direktiver ikke nævnes udtrykkeligt i forslaget, udgør de en uadskillelig del af den samlede kasse med værktøj til at fremme bæredygtighed inden for opførelse og anvendelse af EU's bygningsmasse, og medlemsstaterne skal tage fuldt hensyn til dem, når de tilrettelægger deres politik for denne sektor.

Omarbejdning af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne er endvidere et af de punkter, der indgår i Kommissionens strategi for bedre regulering, særlig handlingsplanen for "bedre og enklere lovgivningsmæssige rammer". Resultatet af omarbejdningen vil gøre direktivet lettere at læse og forstå.

Dette notat omhandler alene forslaget om en omarbejdning af bygningsdirektivet.

3. Hjemmelsgrundlag

Energieffektive bygninger indtager en fremtrædende plads i Fællesskabets miljøpolitik. Det nuværende bygningsdirektiv bygger derfor på EF-traktatens artikel 175, stk. 1. Det ændres der ikke ved. Forslaget vedtages efter proceduren i EF-traktatens artikel 251 om fælles beslutningstagen.

4. Nærhedsprincippet

Det er Kommissionens vurdering, at forslagets mål om øget energieffektivitet ikke vil kunne opfyldes på nationalt niveau alene, men at det er nødvendigt at gøre noget på fællesskabsplan for at lette iværksættelsen af aktiviteter på nationalt plan. Byggevarer, udstyr og tjenester, der er knyttet til bygninger, udgør en stor del af EU's indre marked. Uden sikkerhed for at markedsforholdene ligger fast på langt sigt i hele EU, er det ikke særlig sandsynligt, at virksomhederne vil reagere hurtigt på den stigende efterspørgsel efter tjenesteydelser, der øger energieffektiviteten. Bygningsarbejderes øgede mobilitet og det stigende antal virksomheder, der driver forretning på tværs af grænserne i EU, betyder endvidere, at foranstaltninger, der gør reguleringen af byggemarkedet mere sammenlignelig på tværs af grænserne, vil mindske den administrative byrde og øge deres muligheder for at opnå produktivtgevinst.

Regeringen finder på det foreløbige grundlag, at nærhedsprincippet må anses for overholdt. Formålet med forslaget er således at styrke bygningsdirektivets anvendelsesområde. Vægten ligger fortsat på etablering af en fælles fremgangsmåde som grundlag for sammenhængende og gensidigt forstærkende mekanismer til forbedring af energieffektiviteten, øget bæredygtighed og afbødning af klimaændringerne, samtidigt med at medlemsstaterne fastholder kontrollen med, hvor de enkelte krav sættes, og hvordan de gennemføres.

5. Formål og indhold

Formålet med en omarbejdning af bygningsdirektivet er at tydeliggøre og forenkle visse bestemmelser, at udvide direktivets anvendelsesområde, at styrke nogle af dets bestemmelser, så de får større virkning, og at give den offentlige sektor mulighed for at gå i spidsen for energibesparelser. En omarbejdning vil gøre det lettere at gennemføre bygningsdirektivet i national

ret og i praksis, således at en betydelig del af de tilbageværende omkostningseffektive muligheder for at spare energi i bygningssektoren kan realiseres. Det nuværende direktivs mål og principper fastholdes, og det overlades som før til medlemsstaterne at afgøre, hvordan kravene skal konkretiseres og gennemførelsen i øvrigt tilrettelægges.

Kommissionen understreger, at det er meget vigtigt, at det nuværende bygningsdirektiv gennemføres korrekt og til tiden. Det foreliggende forslag bør ikke bruges som begrundelse for at forsinke gennemførelsen af det nuværende direktiv.

Forslaget tydeliggør, styrker og udvider anvendelsesområdet for bygningsdirektivets nuværende bestemmelser på følgende måder:

- Nogle af bestemmelserne formuleres klarere.
- Bestemmelsen om, at medlemsstaterne skal stille mindstekrav til den energimæssige ydeevne for bygninger, der skal gennemgå større renoveringsarbejder, får et udvidet anvendelsesområde, og hvor det tidligere gjaldt for bygninger over 1000 m², vil det herefter gælde alle bygninger. Baggrunden for udvidelsen er ifølge Kommissionen, at den nuværende tærskel i bygningsdirektivet udelukker 72 % af bygningsmassen, hvor der stadig er omkostningseffektive muligheder for at spare energi. Muligheden for at opfylde på komponentniveau som alternativ til at fastsætte krav for den renoverede bygning som helhed bevares i forslaget, således at det også fremover vil være muligt i for eksempel enfamiliehuse alene at stille krav til de enkelte komponenter, såsom tagisolering, vinduer og kedler.
- Pligten til at vurdere mulighederne for at anvende forskellige opregnede former for alternativ energi inden byggeri påbegyndes, udvides fra at gælde for bygninger over 1000 m² til at gælde alle bygninger. Af alternative systemer opregnes decentrale energiforsyningssystemer baseret på vedvarende energi, kraftvarme, fjernvarme- eller gruppeopvarmningsanlæg eller fjern- eller gruppekøleanlæg, samt varmepumper. Udvidelsen underbygger EU's mål for anvendelse af vedvarende energi. Bestemmelserne om vurdering af alternative systemer skal gennemføres i overensstemmelse med kravene i forslaget til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder.
- Bestemmelserne om energimærkninger skærpes. Anbefalinger får en større rolle at spille, idet det understreges, at de udgør en obligatorisk del af mærkningen, og det foreskrives, hvilke oplysninger de skal indeholde. Der stilles krav om, at energimærkets indikatortal for energimæssig ydeevne (A-G) anføres i enhver annoncering, når bygninger eller dele heraf udbydes til salg eller leje.
- Reglerne for, hvor hyppigt eftersyn af kedel/varme- og klimaanlæg skal finde sted, gøres tydeligere for at understrege, at det er vigtigt, at der er et rimeligt forhold mellem omkostningerne af et eftersyn og de energibesparelser, som eftersynet forventes at medføre. For så vidt angår kedel- og varmeanlæg indføres der krav om regelmæssige eftersyn af hele varmeanlægget og ikke kun som hidtil af kedlen suppleret med et 15-års engangseftersyn af hele anlægget. Kravet om eftersyn foreslås endvidere udvidet til at gælde varmeanlæg med kedler til *alle* brændselstyper. I henhold til de gældende bestemmelser er der for så vidt angår kedler med en effekt på mellem 20 og 100 kW, kun krav om regelmæssigt eftersyn, hvis kedlen opvarmes med ikke-vedvarende flydende eller fast brændsel. Der foreslås ligeledes indført krav om uvildig stikprøvekontrol af eftersynsrapporternes kvalitet.
- Kravene til energimæssig ydeevne, oplysning og uvildige eksperter skærpes.

- Der stilles et beregningsværktøj til rådighed for medlemsstaterne og interesserede parter, som kan bruges til at sammenligne de nationalt eller regionalt fastsatte mindstekrav til energimæssig ydeevne med det omkostningsoptimale niveau.
- Medlemsstaterne tilskyndes til at tilrettelægge vilkår, der fremmer udbredelsen på markedet af bygninger med lavt eller intet energiforbrug og CO₂-udledning. Der stilles krav om, at medlemsstaterne udarbejder landsdækkende planer med klare definitioner og mål for udbredelsen.
- Den offentlige sektor tilskyndes til i højere grad at gå foran med et godt eksempel. Der stilles således krav om, at bygninger med et samlet nytteareal på 250 m², der anvendes af det offentlige, skal energimærkes. I forlængelse heraf udvides pligten til at opslå mærkningen tilsvarende.
- Den eksisterende bestemmelse om, at medlemsstaterne skal træffe de fornødne foranstaltninger for at oplyse brugerne af bygninger om de forskellige måder, der kan bidrage til at forbedre den energimæssige ydeevne foreslås udvidet med en præcisering om, at medlemsstaterne særligt skal oplyse ejere og lejere om energiattester og eftersynsrapporter, om omkostningseffektive måder, hvorpå bygningens energimæssige ydeevne kan forbedres og om de økonomiske konsekvenser på sigt af ikke at gøre noget på dette område. Som det allerede er tilfældet kan kommissionen bistå med gennemførelse af oplysningskampagner.
- Bestemmelserne for det udvalg, der bistår Kommissionen og blandt andet gennemfører nogle af direktivets bestemmelser - herunder et nyt beregningssystem for fastsættelse af kravene til bygningers energimæssige ydeevne - ved komitologi, ændres i overensstemmelse med reglerne om forskriftsproceduren med kontrol.
- Medlemsstaterne skal fastlægge og gennemføre regler om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af bygningsdirektivet.

6. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har den 23. april 2009 haft forslaget til 1. behandling. Blandt de væsentligste ændringsforslag kan nævnes:

- En række nye *definitioner* er tilføjet, og der er foretaget en yderligere præcisering, forenkling og tydeliggørelse af flere af de eksisterende og af de af Kommissionen foreslåede definitioner.
- I overensstemmelse med forskriftsproceduren med kontrol vedtages og gennemføres en *fælles* metode til *beregning af bygningers energimæssige ydeevne* (i modsætning til Kommissionens forslag, hvor det overlades til medlemsstaterne at vedtage en metode på nationalt eller regionalt niveau)
- I stedet for en sammenligningsmetode foreslås fastlæggelse af en *fælles* metode til *beregning af omkostningsoptimale mindstekrav* til den energimæssige ydeevne.
- Fokus på fastsættelse af mindstekrav til energimæssig ydeevne på *komponentniveau* er skærpet og strømlinet gennem hele direktivet med sigte på at nå omkostningsoptimale niveauer i forbindelse med såvel nybyggeri som renoveringer.
- Øget fokus på betydningen af *belysning* og *belysningssystemer* ved beregning af og fastsættelse af mindstekrav til bygningers energimæssige ydeevne.
- Fokus på inddragelse af energi fra vedvarende energikilder er skærpet, og blandt andet indføjet som parameter i forbindelse med større renoveringer af eksisterende bygninger.

- I stedet for at operere med handlingsplaner og mål for en øgning af antallet af bygninger, der har ”lav eller ingen CO₂-udledning og lavt eller intet forbrug af primærenergi”, opererer Parlamentet i sit forslag med ”*energieutral bygninger*”. En energineutral bygning defineres som en bygning, hvis samlede årlige forbrug af primærenergi som følge af bygningens meget høje energieffektivitet er lig med eller mindre end energiproduktionen fra vedvarende energikilder på stedet.
- *Økonomiske og fiskale incitament*er og *lignende* indføres som et aktivt middel til at fremme bygningers energimæssige ydeevne. Blandt andet stilles krav om, at medlemsstaterne udarbejder nationale handlingsplaner med foranstaltninger, der dels skal mindske de eksisterende juridiske og markedsmæssige hindringer, dels skal udvikle eksisterende og nye økonomiske og fiskale instrumenter med henblik på at øge både nye og eksisterende bygningers energimæssige ydeevne. Foranstaltningerne skal blandt andet støtte gennemførelsen af anbefalingerne i energimærkningerne og tilskynde til væsentlige energimæssige forbedringer, hvor forbedringer ellers ikke ville være økonomisk mulige, ligesom de skal understøtte husholdninger, der risikerer at blive udsat for energifattigdom. Eksempelvis skal information om tilgængelige beskatningsmæssige og økonomiske incitamenter og finansieringsmuligheder fremgå af energimærkningerne.
- Kommissionen skal fastsætte retningslinjer for energiattesters indhold, sprog og udformning, dette blandt andet med henblik på den frie udveksling af tjenesteydelser. Der udarbejdes endvidere en ”frivillig EU-attest” for den energimæssige ydeevne i bygninger, der ikke anvendes som bolig.
- Parlamentet begrænser Kommissionens forslag om *eftersyn af varmeanlæg* med kedler over 20 kW til alene at omfatte varmeanlæg med kedler, der opvarmes med ikke-vedvarende flydende eller fast brændsel.
- Tærsklen for eftersyn af *klima- og ventilationsanlæg* sættes ned fra 12 kW til 5 kW.
- Der indføres krav om eftersyn af *reversible varmepumper* med en nominel nytteeffekt på 5kW.
- Endvidere indføres en mulighed for at medlemsstaterne kan undlade at stille krav om eftersyn af såvel klima- og ventilationsanlæg som varmeanlæg, hvis der er installeret elektroniske overvågnings- og kontrolsystemer, der – for klimaanlæggenes vedkommende – gør det muligt at fjernovervåge anlæggenes sikkerhed og effektivitet.
- Øget fokus på og krav om *oplysning* til borgere og andre interessenter.
- En række *tidsfrister* er rykket frem

7. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

En stor del af de ændringer, som foreslås, er allerede gennemført i den danske lovgivning på området. Forslaget medfører, at der vil skulle ske enkelte justeringer af lov nr. 585 af 24. juni 2005 om fremme af energibesparelser i bygninger (opslag af energimærkningen i alle bygninger med et nytteareal på mere end 250 m², der anvendes af en offentlig myndighed eller hyppigt besøges af offentligheden). Der vil derudover skulle ske en ændring af bl.a. lov om om sætning af fast ejendom (krav om oplysning om energimærkning ved salgs- og udlejeannoncer). Herudover vil der muligvis skulle ske en justering af varmforsyningsloven.

Omarbejdningen vil ligeledes kræve en ændring af de bekendtgørelser, der er udstedt i medfør af denne lov. Dette vil dels skulle ske for så vidt angår bestemmelserne om eftersyn af varmeanlæg og typer af kedelanlæg. Med hensyn til energimærkning af bygninger, vil der skulle indføres bestemmelser om en skærpelse af bestemmelserne om opslag. For både energimærk-

nings- og eftersynsordninger vil der skulle tilføjes bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne herom.

Ligeledes vil der skulle ske en skærpelse og justering af bygningsreglementet på visse områder med henblik på at opfylde kravene til den energimæssige ydeevne.

8. Forslagets konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet og beskyttelsesniveauet

Statsfinansielle konsekvenser

Omarbejdningen af bygningsdirektivet betyder, at kravene til den energimæssige ydeevne af bygninger, til energimærkninger og til eftersyn af varme- og klimaanlæg udvides. Gennemførelsesforanstaltningerne må formodes i et vist omfang at medføre øgede aktiviteter for det offentlige ved justeringen af kravene til bygningers energimæssige ydeevne, til energimærkningen og til eftersyn og eftersynsrapporter, samt til kontrol og håndhævelse af de fastsatte krav. Desuden vil der være behov for informationskampagner om mærknings- og eftersynsordninger over for ejere af bygninger.

Det forventes, at der i vid udstrækning vil blive tale om bestemmelser, der allerede er gennemført i dansk lovgivning eller vil blive gennemført som opfølgning på regeringens strategi for reduktion af energiforbruget i bygninger, der er blevet offentliggjort i april 2009, og derfor ikke har statsfinansielle konsekvenser. En udredning af de samlede statsfinansielle omkostninger, som følge af omarbejdningen af dette direktiv, er komplekst og skal analyseres nærmere. Der må forventes samfundsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser, hvis flere af det eksisterende direktivs bestemmelser angående nye bygninger som foreslået udvides til også at omfatte eksisterende bygninger. Omfanget af disse konsekvenser vil blive genstand for nærmere analyse.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionen vurderer, at investeringsbehovet og de administrative omkostninger er forholdsvis små sammenholdt med udbyttet. F.eks. vil det samlet set i EU medføre yderligere kapitalinvesteringer på 8 mia. EUR om året at ophæve tærsklen på 1.000 m² i det nuværende bygningsdirektivs artikel 6. Disse investeringer vil imidlertid udløse besparelser i energiomkostningerne på 25 mia. EUR på årsbasis i 2020, og det vil igen sige, at CO₂-bekæmpelsen giver en stor gevinst. Disse beregninger bygger på forsigtige skøn over olieprisen. Investeringskravene er ikke lige fordelt mellem EU's borgere, dvs. der bliver flere omkostninger for dem, som foretager større renoveringer af deres bygninger eller arbejder med ejendomshandel. Kommissionen vurderer dog, at de forventede høje energipriser vil give attraktive afkast af disse indledende investeringer og mindske energiregningerne. Det vil både direkte og indirekte få positive virkninger til at brede sig gennem hele økonomien. Der må forventes samfundsøkonomiske konsekvenser, hvis flere af det eksisterende direktivs bestemmelser angående nye bygninger som foreslået udvides til også at omfatte eksisterende bygninger. Dog vil der også her være tale om, at en del af omkostningerne vil blive dækket af den opfølgning, der skal til at ske på regeringens strategi for reduktion af energiforbruget i bygninger. Omfanget af de endelige konsekvenser vil blive genstand for nærmere analyse.

Kommissionen vurderer endvidere, at det samlede samfundsmæssige udbytte i form af mindre energiforbrug og dermed mindre CO₂-emissioner og mindre importafhængighed, øget jobskabelse, positive sundhedsvirkninger og positive virkninger for arbejdskraftens produktivitet langt overgår omkostningerne til de analyserede foranstaltninger. Det er endvidere Kommissionens vurdering, at investeringer i energibesparelser, der betaler sig selv tilbage ved at gøre brugen af primærenergi mere effektiv, også øger velfærden.

Alligevel kan nogle af kravene tænkes at blive en byrde for visse lavindkomsthusholdninger. Forbedring af bygningernes kvalitet er et vigtigt middel til at opnå langsigtede løsninger på problemet med høje energiregninger og til at højne livskvaliteten, og derfor mener Kommissionen, at medlemsstaterne bør benytte de andre virkemidler, de har rådighed over, til at støtte behov af denne art. Det reviderede direktiv understøtter muligheden for at indføre målrettede finansieringsværktøjer. F.eks. giver det grundlag for at kæde forbedringer af energieffektiviteten som anbefalet i energiattesten sammen med økonomiske incitament.

En endelig vurdering af de forventelige faktiske samfundsøkonomiske konsekvenser som følge af en omarbejdning af direktivet af de samlede statsfinansielle omkostninger må afvente en nærmere analyse.

Erhvervsmæssige og administrative konsekvenser for virksomhederne

Virksomheder, der opfører og renoverer bygninger, udarbejder energimærkninger og foretager eftersyn af varme- og klimaanlæg vil skulle sikre, at deres produkter overholder forslagets bestemmelser, samt dokumentere dette. Ligeledes vil de virksomheder, der er involveret i salg og udlejning af bygninger, skulle sørge for, at indikatorallet for energimærkningen kommer til at fremgå af eventuel annoncering. Dette vil i et vist omfang indebære administrative byrder for disse virksomheder. Det faktiske omfang kræver en mere tilbundsående analyse.

Konsekvenser for miljø og beskyttelsesniveau

Kommissionens konsekvensanalyse viser, at forslaget, forudsat der efterfølgende vedtages gennemførelsesforanstaltninger, vil medføre

- 60-80 mio. mineralolieekvivalent (toe) energibesparelser i EU om året frem til 2020, svarende til en nedskæring på 5-6 % af EU's endelige energiforbrug i 2020
- 160-210 mio. tons CO₂-besparelser i EU om året frem til 2020, svarende til 4-5 % af EU's samlede CO₂-emissioner i 2020

Konsekvenser for beskæftigelsen, arbejdsmarkedet, ligestilling, sundhed og forbrugerbeskyttelse

Kommissionen forventer at forslaget vil være til gavn for beskæftigelsen. Kommissionens konsekvensanalyse viser, at forslaget, forudsat der efterfølgende vedtages gennemførelsesforanstaltninger, vil medføre

- 280 000 (til 450 000) potentielle nye arbejdspladser i EU frem til 2020, hovedsagelig i byggeriet og som eksperter i energiattestering og energisyn og eksperter i eftersyn af varme- og klimaanlæg. Derudover vil behovet for produkter, komponenter og materialer, der skal bruges eller installeres i bygninger med højere ydeevne, også bidrage med flere arbejdspladser (dette er ikke kvantificeret i konsekvensanalysen).

9. Høring

A. Forslaget blev sendt i den 4. februar med svarfrist den 18. februar 2009.

Følgende fremgår af høringssvarene opdelt efter de emner, som har været nævnt i høringssvarene.

Generelt

Dansk Energi støtter overordnet forslaget og vurderer, at det indeholder mange, spændende tiltag og initiativer med rammer, der giver mulighed for national tilpasning med respekt for lokale klimaforhold, byggeskik, energiadfærd og -produktion. BAT-Kartellet finder forslaget godt med mange helt centrale elementer. DI, DI Energibranchen og DI Byggematerialer støtter forslaget, som de vurderer, vil tydeliggøre, styrke og udvide anvendelsesområdet for bygningsdirektivet med henblik på at maksimere effekten af direktivet og derigennem fremme energisparsindsatsen i medlemsstaterne. Energi- og Olieforum hilser ligeledes kommissionens forslag til omarbejdning af direktivet for bygningers energimæssige ydeevne velkomment. Foreningen af Rådgivende Ingeniører, FRI finder intentionerne bag forslaget fornuftige og mener, at målet med at tydeliggøre og forenkle visse bestemmelser, udvide direktivets anvendelsesområde samt at styrke direktivet, ser ud til at lykkes. Realkreditforeningen hilser principielt velkommen, at der gennem en opdatering af det gældende direktiv sættes en mere klima-offensiv dagsorden, hvormed der aktivt sigtes mod at gøre den bestående bygningsmasse mere energieffektiv, samt at give nye bygninger en mere energiøkonomisk udformning. Realkreditforeningen finder, at det vil være til gavn for husholdningerne, der umiddelbart vil drage nytte af et lavere forbrug af stadig dyrere brændsler, og til gavn for klimaet, der spares for unødige udledninger. En vis effekt på et byggemarked, der lider i den aktuelle finansielle situation, er naturligvis en velkommen sideeffekt. Tekniq finder i særdeleshed, at forslagene, der drejer sig om bygningsrenovering og eftersynsordningen for varmeanlæg, er særdeles nyttige.

Beregningen af bygningers energimæssige ydeevne (foreslået artikel 3, jf. bilag I)

FRI anfører, at det i lyset af det stigende elforbrug bør overvejes at fjerne den modifikation for så vidt angår boligsektoren, der gøres i relation til inddragelse af en bygningens indbyggede belysningsinstallation i metoden til beregning af bygningers energimæssige ydeevne. Dette vil øge fokus på og fremme energieffektivisering af belysningen i boliger og udnyttelsen af dagslys. Derudover påpeger FRI, at de foreslåede overordnede bestemmelser for opgørelse af energibehovet i bygninger allerede er kendte fra det gældende, danske bygningsreglement. Udover de forhold, som Kommissionen har foreslået skal indgå i beregningen af bygningers energimæssige ydeevne, foreslår FRI, at den indbyggede installation til udendørsbelysning indregnes, som del af el-forbrug til bygningsdrift, hvilket vil øge fokus på energieffektiv udendørsbelysning. Ligeledes bør elforbrug til elevatorer, rulletrapper og lignende indgå i forbruget til bygningsdrift, idet disse installationer er som ofte naturlige dele af funktion og drift af bygningen. FRI anfører, at det elforbrug i bygninger, som ikke indgår i bygningsdrift, er kraftigt voksende, og da det blandt andet påvirker indeklimaet i bygninger, bør det indgå i beregningen af bygningers energimæssige ydeevne. Der kunne eventuelt startes med at inddrage det faste inventar. Dansk Energi bemærker i øvrigt, at den danske vægtning af el med en faktor 2,5 bør ændres, da el er kvoteomfattet og vægtningen fremmer incitamentet til at spare på en energiart, som allerede er reguleret, samtidig med at det fremmer anvendelse af f.eks. olie og gas, som ikke er kvotereguleret.

Fastlæggelse af en sammenligningsmetode til beregning af omkostningsoptimale mindstekrav til energimæssig ydeevne gældende for bygninger eller dele af bygninger (forslagets artikel 5).

Dansk Energi støtter forslaget om, at der opstilles mindstekrav til bygningsenergimæssig ydeevne, men er i lyset af de forskelle, der er landene imellem, f.eks. i relation til byggeskik, klima, boliganvendelse og energiadfærd, i tvivl om, hvorvidt det er muligt for Kommissionen at udarbejde en metode, der kan benyttes af alle lande til benchmarking. Herudover anføres, at de administrative konsekvenser, herunder den indberetningspligt, der følger af forslaget, virker administrativt tungt for medlemsstaterne. Tekniq anfører, at man - udover at basere beregningsmodellen på de variabler, der er anført i præambelen - også nødvendigvis må inddrage levetidsbetragtninger for større komponenter i energisystemet. Der henvises herved til, at denne parameter allerede er implementeret i reglerne i BR08 omkring større ombygninger, hvor gennemførelsen af energimæssige besparelser er begrænset til de foranstaltninger der har den fornødne rentabilitet. DI, DI Energibranchen og DI Byggematerialer støtter udarbejdelsen af et benchmarking værktøj til at sammenligne de nationale og regionalt fastsatte mindstekrav til energimæssig ydeevne, så længe den administrative byrde holdes på et minimum. I det omfang, europæiske standarder/beregningsmetoder kan benyttes som grundlag for et sådan beregningsværktøj, opfordrer DI til, at disse anvendes.

Udvidelse af kravet om, at alternative energiforsyningssystemer skal overvejes i forbindelse med nybyggeri, til også at gælde nye bygninger på mindre end 1.000 m² (foreslået artikel 6)

Dansk Fjernvarme støtter forslaget om at fjerne den nedre grænse på 1.000 m². Varmepumpefabrikanterne i Danmark udtrykker tilfredshed med, at opmærksomheden omkring varmepumper er skærpet i det foreliggende forslag, da varmepumper efter foreningens opfattelse i dag udgør et meget solidt VE-alternativ til de traditionelle opvarmningsformer. Foreningen gør i denne forbindelse opmærksom på, at en sådan vurdering af alternative energiforsyningssystemer altid bør ske i områder, som i Danmark pt. er pålagt tilslutningspligt til kollektiv varmforsyning (fjernvarme og naturgas), idet varmepumper ofte udgør et fordelagtigt alternativ i disse områder.

Udvidelse af mindstekrav til den energimæssige ydeevne i forbindelse med større renoveringer af den eksisterende bygningsmasse til også at gælde bygninger under 1.000 m² (forslagets artikel 7)

Dansk Energi støtter forslaget om at fjerne den eksisterende nedre grænse på 1.000 m² og lægger herved vægt på, at bygninger under 1.000 m² udgør en stor del af bygningsmassen, og at omkostningerne ved energieffektiviseringer i forbindelse med renoveringer vil være lavere end ved forceret udskiftning. Dansk Fjernvarme finder det ligeledes positivt at fjerne 1.000 m² grænsen og mener, at det er den rette vej at gå, selvom bestemmelse formentlig kan blive svær at håndhæve i praksis. Tekniq finder, at forslagene, der drejer sig om bygningsrenovering, er særdeles nyttige.

Indførelse af mindstekrav til den energimæssige ydeevne for tekniske bygningsinstallationer i bygninger (forslagets artikel 8)

Dansk Energi støtter dette forslag om mindstekrav til den energimæssige ydeevne ved installation af såvel nye som udskiftning eller større moderniseringer af eksisterende tekniske bygningsinstallationer. Dansk Energi finder herudover, at det ville være væsentligt at tilføje et krav om eftersyn med henblik på at sikre, at anlægget er korrekt installeret og justeret, da der

er store besparelser at hente ved en korrekt drift af anlæggene. Dansk Energi oplyser endvidere, at foreningen sammen med producenter i flere år har arbejdet på at udvikle positivlister over de mest optimale produkter af denne karakter og peger på, at opstilling af mindstekrav til energimæssig ydeevne ved installation vil være med til at fremme denne udvikling. Dansk Fjernvarme foreslår, at der også indføres komponentkrav til fjernvarmeunits. DEBRA og EOF støtter ligeledes forslaget, som de finder, vil sikre optimal drift af anlæggene uden at brugeren samtidigt pålægges unødige omkostninger. Foreningerne ønsker dog en præcisering af forslagets stykke 2, således at det heraf fremgår, at energiprodukter (f.eks. kedler) skal have eftervist deres energimæssige ydeevne ved installationen i form af en afleveringsforretning (commissioning), der dokumenterer optimal justering af produktet i forhold til den tekniske bygningsinstallations opbygning og anvendelse (f.eks. temperatursæt, flow, automatikindstillinger mv.). Dette bør også gælde for små anlæg. Tekniq savner en præcisering af om fjernvarme systemer er omhandlet af de anførte krav.

Fremme af bygninger med lav eller ingen CO₂-udledning og lavt eller intet forbrug af primærenergi (foreslået artikel 9)

Dansk Energi støtter forslaget om, at landene skal fremme udbredelsen af nul, lav og plus huse. DI, DI Energibranchen og DI Byggematerialer finder ligeledes, at det er vigtigt med en stramning på dette område, men anfører, at det i teksten bør tydeliggøres, at individuelle vedvarende energiløsninger ikke skal fremmes i tilfælde, hvor det er mere effektivt med kollektive løsninger. Det understreges ligeledes, at direktivets tekst bør sikre medlemsstaternes fleksibilitet til at vælge de løsninger, som understøtter opfyldelse af både nationale og europæiske energispareforpligtelser på den mest samfundsøkonomiske måde. FRI støtter forslaget, men finder det ønskeligt, om Kommissionen allerede nu melder ud med de første retningslinjer for og definitioner på, hvad der ligger i "ingen CO₂-udledning" og "intet forbrug af primær energi", da dette er af aktuel relevans for byggebranchen. Det bør således allerede nu afklares, om der skal anlægges der alene er tale om den udledning og det forbrug, som kræves til opførelsen af den pågældende bygning eller om der tillige skal tages højde for bygningens levetid, drift, herunder vedligeholdelse og eventuelle ombygninger, og endelige nedrivning.

Energimærkninger / Energiattester (forslagets artikel 10)

Dansk Energi er positive over for en øget synliggørelse af energimærket, men anser det for tvivlsomt om de foreslåede ændringer er tilstrækkelige til at sikre energimærkningsordningens omkostningseffektivitet og henviser i denne forbindelse til, at energimærkning ikke i sig selv medfører energibesparelser, men skal følges op af supplerende virkemidler. Blandt andet på baggrund af de erfaringer, som Danmark har gjort på området, ser Dansk Energi derfor gerne, at forslaget kommer til at indeholde flere tiltag/initiativer, der sikrer fokus på realiseringsdelen frem for på registreringen af energibesparelserne (attesten). Det anbefales endvidere, at EU iværksætter en undersøgelse af effekten af energimærket i EU's medlemslande. DI, DI Energibranchen og DI Byggematerialer anser det ligeledes for fornuftigt at udvide energiattesternes rolle i direktivet, og herunder at sikre dets håndhævelse, men fremhæver også, ordningens fremtidige udformning skal besluttes i lyset af de danske erfaringer på området. Dansk Fjernvarme tilslutter sig, at der i energiattesten skal oplyses om bygningens brug af primær energi.

Udvidelse af de regelmæssige eftersyn fra kedelanlæg til hele varmeanlæg (forslagets artikel 13)

I relation til kommissionens forslag om udvidelse af de regelmæssige eftersyn til fra som nu kun at omfatte kedlen til at omfatte hele varmeanlægget anfører DEBRA og EOF, at dette, for eksempel i parcelhuse og lignende med radiatoranlæg, efter deres opfattelse kun vil påpege marginale energibesparelser, som ikke står mål med ressourceindsatsen og omkostningerne. Den energimæssige stand af varmeanlæg forandres ikke væsentligt over år og en gentagelse af eftersynet vil derfor heller ikke give megen mening.. Eftersyn på kedlen alene kan således identificere måske 95 % af de mulige, rentable energibesparelser på det samlede varmeanlæg for en indsats på under det halve i forhold til et totalt eftersyn. De sidste 5% mulige energibesparelser vil kunne hentes hjem i forbindelse med boligejerens beslutning om at udskifte en gammel kedel. Dansk Energi støtter forslaget om, at der skal ske regelmæssige eftersyn af varme- og klimaanlæg.

TEKNIQ anfører, at såfremt der gennemføres regelmæssige eftersyn af varmeanlæg med en nominel nytteeffekt på over 20 kW, bør dette eftersyn omfatte en vurdering af kedlens effektivitet og dens dimensionering i forhold til bygningens opvarmningsbehov.

For så vidt angår eftersyn af gaskedler på mellem 20 og 100 kW, som ikke for tiden er undergivet denne forpligtelse, anfører DEBRA og EOF, at et regelmæssigt eftersyn af gaskedler ikke har den store effekt på kedlens driftsforhold energimæssigt set. Men en energiteknologisk vurdering af gaskedler efter en årrække, hvor mere energieffektiv teknologi kan være et rentabelt alternativ, kan have et formål.

Med hensyn til den foreslåede udvidelse af eftersynet for så vidt angår varmeanlæg med kedler på mere end 100 kW, anfører DEBRA og EOF, at dette eftersyn i praksis allerede er dækket ind via den regelmæssige energimærkning af bygninger over 1000 m².

Både Dansk Fjernvarme, DEBRA og EOF påpeger, at forslagets betragtning om, at regelmæssige eftersyn, der kan sikre korrekt indstilling og dermed miljømæssig, sikkerhedsmæssig og energimæssig optimal ydelse, efter disse foreningers opfattelse bør operationaliseres i den foreslåede artikel 13, således, at eftersynet specifikt kommer til at omfatte denne service.

Dansk Fjernvarme: anfører, at formuleringen “..efterse varme og –klimaanlæg..” efter foreningens opfattelse i en dansk kontekst næppe vil kunne tolkes som ikke omfattende en fjernvarmeinstallation. Men formuleringen i den engelske udgave: “..entire heating and air-conditioning system..” kan, ifølge udenlandske fjernvarmeforeninger, tolkes som ikke at omfatte f.eks. en fjernvarmeunit men kun radiatorsystemer. Danmark bør efter foreningens opfattelse tilstræbe, at definitionen af varmeanlæg i artikel 2 afgrænses til omfattende alle dele til brug for opvarmningen af bygninger, herunder dele til udnyttelse af fjernvarme og fjernkøling, og at eftersyn følgelig kommer til at omfatte alle dele af varmeanlæg til udnyttelse af fjernvarme og fjernkøling. Tekniq tilslutter sig disse betragtninger.

Eftersyn af klimaanlæg (forslagets artikel 14)

Dansk Energi støtter forslaget om, at der skal ske eftersyn af klimaanlæg. Tekniq savner en begrundelse for, hvorfor bygningens varmebehov ikke skal indgå i vurderingen af klimaanlæggets effektivitet og dets dimensionering.

Det offentlige skal gå foran (blandt andet forslagets artikel 9 og artikel 12)

BAT-Kartellet, FRI og Dansk Energi støtter forslaget om, at det offentlige pålægges en forpligtelse til at gå foran som et godt eksempel gennem at være underlagt strengere krav og kortere tidsfrister. Dansk Energi fremhæver dog, at såfremt det skal lykkes har erfaringerne fra Danmark vist, at der skal afsættes særlige ressourcer til det, for eksempel hvis det offentlige skal realisere alle energibesparelser med en tilbagebetalingstid på op til 5 år.

Incitamentter til at fremme energibesparelser

Dansk Energi anfører, at der er behov for fokus på alternative motivationsfremmende foranstaltninger, da regler sjældent i sig selv motiverer til energibesparelser; specielt ikke i forhold til eksisterende bygninger. Derfor finder foreningen Parlamentets forslag om, at medlemslandene skal anvende finansielle og økonomiske tiltag for at fremme gennemførelsen af energibesparelser i bygninger interessant.

Oplysning (forslagets artikel 19)

Realkreditforeningen anfører, at der samtidigt med omarbejdelsens vedtagelse bør overvejes en informationsmæssig indsats med oplysning om de økonomiske incitamentter til at energiop-timere bygninger - samt hvad der kræves af investeringer, og om der er støttemuligheder.

Sanktioner (forslagets artikel 22)

Energimesteren ApS opfordrer til, at lovgivningen sikrer, at kravet om energimærkning kan håndhæves.

Administrative byrder

Dansk Energi advarer mod, at rammerne for tiltagene bliver for administrativt tunge og dermed svære og ugenemskskelige at gennemføre i såvel lovgivning som praksis. Domstolsstyrelsen finder det på det foreliggende grundlag vanskeligt at vurdere, hvilke økonomiske konsekvenser ændringerne af direktivet vil få for domstolene men forventer, at ændringerne vil kunne medføre merudgifter for domstolene. Realkreditforeningen anbefaler overordnet, at man gennemfører de politiske initiativer på et administrerbart niveau, sådan at initiativerne ikke drukner i bureaukrati, der skaber træghed og uvilje mod ordningerne.

Notatet har været i skriftlig høring i Klima- og Energipolitisk Specialudvalg med frist den 11. marts. Specialudvalget havde følgende kommentarer:

Dansk Energi støtter overordnet forslaget om at tydeliggøre og skærpe bygningsdirektivet, så der sikres klarhed og omkostningseffektivitet i direktivet. Godt med skærpede krav til bygningers ydeevne, men væsentligt at sikre omkostningseffektivitet i de anvendte virkemidler. Derfor også nødvendigt med analyser af de foreslåede ændringer. Også væsentligt ift. udvidelsen af kravet om eftersyn af varmeanlæg, at det bliver dokumenteret, at det giver en positiv effekt ift. at sikre opnåelse af direktivets målsætning om reduktion af CO₂-udslippet. Flere administrative byrder bør undgås. Dansk Energi tvivler meget på, om mærkningsordningen for bygninger vil være et omkostningseffektivt virkemiddel, selv med de foreslåede ændringer. Behov for fokus på realiseringsdelen frem for registrering af energibesparelserne.

Energinet.dk bemærker, at det bør overvejes, hvordan det kan indgå som en del af direktivet, at der i fremtiden vil være overskydende el og varme fra bygninger med vedvarende energianlæg, som vil kunne leveres til det offentlige forsyningsnet. Dette vil skabe en bedre drifts-, samfunds- og energiøkonomi.

Energi- og Olieforum støtter regeringen i, at der skal sikres fleksibilitet for supplerende eller brug af andre tiltag i den enkelte medlemsstats metoder for at nå målene i direktivet. Derudover bør kravet om eftersyn af varmeanlæg ikke udvides, før den positive effekt af eftersyne- ne er dokumenteret.

Dansk Fjernvarme mener, at bestemmelserne om eftersyn af kedel/varme- og klimaanlæg også bør omfatte fjernvarmeanlæg. Det er Dansk Fjernvarmes erfaring, at det kan svare sig med et regelmæssigt eftersyn af varmeanlægget, og det bør derfor medtages i direktivet.

WWF finder, at en ambitiøs fornyelse af bygningsdirektivet rummer store energibesparelsesmuligheder. WWF ønsker, at der bliver arbejdet for en opstramning af direktivet, således at nul energibygninger gøres til konstruktionsstandard fra 2015, samt at gøres obligatorisk for offentlige instanser at følge anbefalingerne optegnet i energimærkningsordningerne for offentlige bygninger. Derudover skal håndhævelsen og monitoringen af implementeringen af direktivet styrkes.

DI, DI Energibranchen og DI Byggematerialer fremhæver, at det er vigtigt at fremme en omkostningseffektiv og bæredygtig forbedring af bygningernes samlede energimæssige ydeevne inden for opførelse og anvendelse af EU's bygningsmasse. Derfor støttes revisionen af direktivet overordnet. Det er vigtigt med stramningen af direktivet til at omfatte fremme af lav eller nul energibygninger, men det bør tydeliggøres, at individuelle energiløsninger ikke skal fremmes i tilfælde, hvor det er mere effektivt med kollektive løsninger. Fornuftigt at udvide energiattesternes rolle i direktivet, men stramningen bør tage højde for resultaterne af den danske evaluering af energispareindsatsen. Benchmarking værktøjer til sammenligning af mindstekrav kan støttes, men bør ikke føre til flere administrative byrder.

KL finder, at en ændring af bygningsdirektivet er ét af de væsentligste områder, hvor kommunerne kan give et værdifuldt bidrag til løsning af klimaudfordringerne pga. det betydelige energibesparelspotentiale, der findes i kommunernes bygningsmasse. Fokus bør dog også bredes ud til at se på spørgsmålet om energiforsyning, når den eksisterende bygningsmasse renoveres og i forbindelse med nybyggeri. Det bemærkes, at det ikke fremgår specifikt af rammenotatet, hvilke forventninger der er til de økonomiske konsekvenser for kommunerne. Endelig er det ifm. gennemførelsen af direktivet afgørende at sikre passende finansiering og funktionel og effektiv brug af de menneskelige ressourcer.

Organisationen for Vedvarende Energi (OVE), Landsforeningen for Økologisk Byggeri (LØB) og INFORSE-Europe er enig i, at højere krav til energieffektivitet af bygninger er en god og omkostningseffektiv måde at nå energi- og klimamål. Derfor støttes revisionen af bygningsdirektivet. Organisationerne er dog imod forslaget om, at varmepumper ubetinget skal overvejes som forsyning for alle bygninger. Organisationerne kan støtte, at energimærkningen suppleres med obligatoriske anbefalinger, angivelse af energiklasse (A-G) ved annoncering af boliger, regelmæssigt eftersyn af kedel og varme/klimaanlæg, fx hvert 5 år, sammenligning af nationale mindstekrav til energimæssig ydeevne i bygninger samt ensartede regler for vurdering heraf og udvidelsen af energimærkeomfattede bygninger. Godt med tilskyndelse til fremme af lav eller nul energibygninger med landsdækkende planer, og at den offentlige sektor bør gå forrest som det gode eksempel. Vedtagelsen bør ske hurtigt og ikke forsinkes af nærmere analyser af de administrative byrder. Endelig foreslår organisationerne, at der i EU-regi iværksættes et arbejde med at supplere krav til driftsenergi med andre miljøkrav til bygninger, herunder krav til byggematerialer og byggeri. Dette vil evt. kunne indgå i en senere udvidelse af direktivet.

Notatet har senest været drøftet i Klima- og energipolitisk Specialudvalg den 14. maj. Følgende bemærkninger fremkom.

Landbrugsraadet støttede grundlæggende forslaget, men fandt at der dels var behov for præcisering af det omkostningseffektive, dels af hvorledes Kommissionen forestiller sig at udarbejde en fælles metode til sammenligning på tværs af landegrænserne. Forslaget virkede forholdsvis bureaukratisk.

Det Økologiske Råd (DØR) bemærkede; at man støttede en udvidelse af direktivet til at omfatte alle bygninger. Med hensyn til eftersynsordningen for kedel- og varmeanlæg ønskede man, at dette skulle inkludere partikelemissioner og emissionskontrol. Dette vil især have betydning, hvis biomassefyur bliver omfattet af eftersynene. Herudover ønskede man, at fast udendørs belysning medregnes ved vurderingen af en bygnings energimæssige ydeevne. Man mente, at den danske vægtning af el burde fastholdes med en faktor 2,5.

Vindmølleindustrien tilsluttede sig DØR's synspunkter, var dog ambivalente i forhold til vægtningen af el med en faktor 2,5.

Energi- og olieforum var enig med DØR og ønskede også emissioner inddraget. Undrede sig over, at biomasseanlæg var fritaget for eftersyn.

Dansk Fjernvarme mente, at det særligt ift. huse opvarmet med fjernvarme var vigtigt med interne kontrolsystemer i bygningerne og at det bør præciseres, at disse er omfattet af kravet om eftersyn.

Greenpeace støttede DØR's synspunkt. Greenpeace var imod, at forslaget ubetinget kræver en vurdering af varmepumper som alternativ energikilde ved i alle bygninger, og ikke giver mulighed for undtagelse i områder med for eksempel fjernvarme.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens forslag, der indeholder et bredspektret og styrket fokus på energieffektivitet, velkommen. Regeringen er enig med Kommissionen i, at det er vigtigt at fremme en omkostningseffektiv og bæredygtig forbedring af bygningernes samlede energimæssige ydeevne inden for opførelse og anvendelse af EU's bygningsmasse.

Regeringen støtter derfor overordnet Kommissionens forslag til omarbejdning af bygningsdirektivet, således at dette tydeliggøres og skærpes med henblik på at sikre disse mål. Samtidigt vil regeringen arbejde for, at en omarbejdning ikke modvirker behovet for mulighed for national differentiering og fleksibilitet ved implementeringen.

De fleste af de spørgsmål, som Kommissionen tager op i forslaget til omarbejdningen er relevante og afspejler et behov for en afklaring og opstramning af direktivet på flere områder. Forslagene fra Kommissionen ligger i meget vidt omfang på linje med den politik, som forligsparterne nåede til enighed om ved aftalen af 10. juni 2005 om den fremtidige energispareindsats, som sidenhen er udviklet i national lovgivning og i den netop forelagte strategi for energibesparelser i bygninger, og som regeringen også hidtil har promoveret i EU-regi.

Ifølge forslaget skal medlemsstaterne anvende en metode til beregning af bygningers energimæssige ydeevne, som skal vedtages på nationalt plan og dermed er en del af den nationale implementering. I beregningsgrundlaget for regeringens strategi for reduktion af energiforbruget i bygninger indgår det at bevare en vægtning af el med en faktor 2,5.

Regeringen støtter generelt de forslag til stramninger og justeringer, som vedrører bygnings *energimæssige ydeevne* som sådan. Regeringen kan støtte fjernelsen af grænsen på 1000 m² for fastsættelse af krav til den energimæssige ydeevne i forbindelse med større renoveringer i og med det fortsat vil være muligt at opfylde på komponentniveau.

Regeringens generelle holdning til forslagene til ændring af direktivet bestemmelser vedr. *energimærkning* er, at omkostningskrævende stramninger af direktivet, der ikke i sig selv bidrager til at ordningerne får større effektivitet, bør undgås. I stedet for bør medlemslandenes fokus være rettet på at effektivisere de allerede eksisterende ordninger.

Tilsvarende har regeringen for indeværende et generelt forbehold over for forslag til stramninger af eftersynsordningerne vedrørende *kedel- og varmeanlæg*, inden effekten af de eksisterende ordninger og krav er godtgjort. Det er endelig regeringens holdning af forslaget ikke må medføre unødige administrative byrder.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

De øvrige lande er overordnet positive over for forslaget og støtter dets generelle linje. Flere lande peger også på, at de har specifikke problemer med nogle af bestemmelserne og vil vende tilbage til disse, når forhandlingerne af teksten går i gang. En del lande har udtrykt bekymring for øgede administrative byrder og rejst tvivl om, hvorvidt forslaget lever op til kravet om bedre regulering.

12. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Der er oversendt grundnotat til Folketingets Europaudvalg den 25. februar 2009.